

Grupp 9

FCI-nummer 101

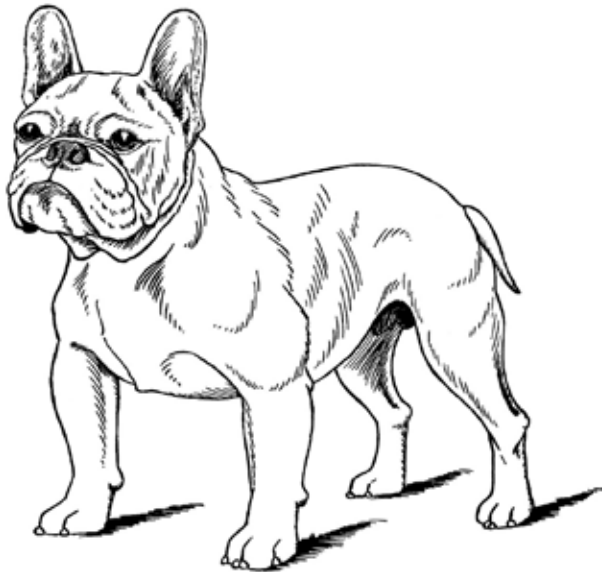
FCI-standard på franska publicerad 2023-09-18

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2023-08-10

Översättning fastställd av SKKs centralstyrelse 2023-11-08

STANDARD FÖR FRANSK BULLDOGG

(Rasnamn i hemlandet: Bouledogue Français)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för FRANSK BULLDOGG

Ursprungsland/ hemland	Frankrike.
Användningsområde	Sällskapshund
FCI-klassifikation	Grupp 9, sektion 8
Bakgrund/ändamål	Liksom alla doggar härstammar troligtvis även den franska bulldoggen från molosserhundar från den antika grekiska provinsen Epirus och från det romerska kejsardömet. Dessa molosserhundar var förfäder till den engelska bulldoggen, samt även från s.k. alanhundar (alanerna var ett medeltida nomadfolk) och från franska doggar och dvärgdoggar. Den franska bulldoggen av idag är resultatet av olika korsningar som gjordes av entusiastiska uppfödare i populära Pariskvarter på 1880-talet. På den tiden hölls den franska bulldoggen hos marknadsfolket i Hallarna, hos slaktarna och droskkuskarna. Där kom artister och överklassen i kontakt med hundarna och de charmades av doggarnas egenartade utseende och sätt och därmed blev de snabbt populära. Den första rasklubben bildades år 1880 i Paris. Den första franska bulldoggen registrerades 1885 och den första rasstandarden fastställdes 1898, samma år som den franska kennelklubben erkände rasen. Fransk bulldogg ställdes ut redan 1887.
Helhetsintryck	Helhetsintrycket är typiskt för en dvärgdogg. Fransk bulldogg ska vara liten men kraftigt byggd i förhållande till sin storlek. Rasen ska vara kort, kompakt och undersätsig med samlade proportioner. Den ska vara släthårig, ansiktet ska vara trubbigt, öronen ska vara upprättstående och svansen ska vara naturligt kort. Fransk bulldogg ska ge intryck av att vara aktiv och intelligent. Den ska vara välmusklad, ha en kompakt kroppsbyggnad och en kraftig benstomme. Ingen del får bli överdriven och ta överhand så att den allmänna harmonin störs i utseendet eller i rörelserna.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden, mätt från skulderleden till sittbensknölen, ska något överstiga mankhöjden. Ansiktet ska vara kort.
Uppförande/karaktär	Rasen ska vara social, livlig, lekfull, tillgiven och en intresserad sällskapshund.

Huvud	Huvudet ska vara kraftigt, brett och kvadratisk. Huden på huvudet ska bilda symmetriska rynkor och veck, men utan överdrift.
Skallparti	
Skalle	Skallen ska vara bred, med nästan flat hjässa och välvd panna. Ögonbrynsbågarna ska vara markerade samt skilda åt av en, särskilt mellan ögonen, utvecklad fåra, som inte får fortsätta upp på hjässan. Nackknölen ska vara knappt markerad.
Stop	Stopet ska vara markerat.
Ansikte	Huvudet kännetecknas av att nospartiet och käkarna är förkortade liksom även av att nostrifyfeln lutar något eller måttligt bakåt. Nostrifyfeln ska vara svagt uppåtvänd ("uppnäst").
Nostrifyfel	Nostrifyfeln ska vara svart, bred, trubbig och uppåtsvängd, med väl öppna och jämnstora näsborrar. Näsborrarnas riktning samt den uppåtsvängda nostrifyfeln måste ändå tillåta en normal andning genom nosen.
Nosparti	Nospartiet ska vara kort och brett med samlade symmetriska veck.
Läppar	Läpparna ska vara tjocka, en aning lösa och svarta. Överläppen ska framtill möta underläppen så att tänderna fullständigt döljs. Från sidan sett ska överläppen bilda en nedåt avrundad linje. Tungan får aldrig synas när hunden är avslappnad.
Käkar/tänder	Käkarna ska vara breda och kraftiga. Underkäken bildar en uppåtsvängd kurva som når framför överkäken. De nedre incisiverna ska vara ansatta i bågform. Käkarna får varken vara sneda (i sidled) eller skeva. Mellanrummen mellan incisiverna behöver inte vara jämnt, det viktigaste är att över- och underläppen förenas så att de täcker tänderna helt. Underkåkens incisiver når framför överkåkens incisiver. Incisiver och hörntänder ska vara tillräckligt utvecklade. Komplettt bett är önskvärt.
Kinder	Kinderna ska vara väl utvecklade.
Ögon	Ögonen ska vara väl synliga och ha ett intresserat uttryck. De ska vara placerade lågt, ganska långt från nostrifyfeln och öronen. Ögonen ska vara mörka, tämligen stora och rundade. När blicken riktas rakt fram får inget spår av ögonvita synas. Ögonlocksranderna ska vara svarta.
Öron	Öronen ska vara medelstora och breda vid basen med avrundade spetsar. De ska vara högt men inte alltför tätt placerade och burna upprätt. Öronen ska vara framåtriktade. Huden på öronen ska vara tunn och mjuk.

Hals	Halsen ska vara kort, kraftfull, lätt välvd och breddas mot skuldran. Halspåsar får inte finnas.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen ska gradvis, och utan överdrift, öka från manken mot länden. Konstruktionen, s.k. karprygg (roach-back), är typisk för rasen
Rygg	Ryggen ska vara bred, muskulös och stadig utan slapphet.
Ländparti	Ländpartiet ska vara kort, brett och välvt.
Kors	Korset ska vara tydligt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen ska vara cylindrisk och djup (nä aningen under armbågarna). Revbenen ska vara mycket välvda, dvs. tunnformade. Bringan ska framifrån sett vara bred och kvadratisk.
Underlinje och buk	Underlinjen ska vara uppdragen men inte överdrivet.
Svans	Svansen ska vara medfött kort, men helst så lång att den täcker anus. Den ska vara lågt ansatt och ganska rak, tjock vid roten och avsmalna mot spetsen. Svansen ska bäras lågt, den får inte lyftas över horisontallinjen ens under rörelse. Tillåtet är svans som är krokig, skruvad, bräckt eller svans som är tämligen lång men utan att nå nedanför hasleden.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen ska vara upprätta och raka sedda såväl från sidan som framifrån.
Skulderblad	Skulderbladen ska vara väl tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna ska vara korta, tjocka, muskulösa och aningen böjda.
Armbåge	Armbågarna ska sluta tätt an mot kroppen. De får inte vara lösa.
Underarm	Underarmarna ska vara korta, raka och muskulösa.
Handlov	Handlovarna ska vara solida och korta.
Mellanhand	Mellanhänderna ska vara korta och, sedda från sidan, något snedställda.
Framtassar	Framtassarna ska vara runda, kompakta och små, s.k. kattfot, samt vara lätt utåtvridna. Tärna ska vara tätt slutna. Klorna ska vara korta, kraftiga och svarta.

Bakställ

Helhet

Bakbenen ska vara kraftiga och muskulösa och något längre än frambenen, vilket gör att bakdelen kommer att ligga högre än manken. Benen ska vara upprätta sedda såväl från sidan som bakifrån.

Lår

Låren ska vara muskulösa och fasta.

Has/hasled

Hasleden ska vara ganska lågt ansatt. Den ska inte vara alltför vinklad, men inte heller alltför rak. Hasorna ska vara solida.

Mellanfot

Mellanfötterna ska vara korta.

Baktassar

Baktassarna ska vara runda, mycket kompakta och varken inåt- eller utåtriktade.

Rörelser

Fram- och bakbenen ska röra sig parallellt med kroppens mittlinje sett såväl framifrån som bakifrån. Rörelserna ska vara fria med bra påskjut från bakbenen.

Hud

Huden ska vara fast.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen ska vara kort, slätt åtliggande, mjuk, glänsande och utan underull.

Färg

Fawn, med eller utan tigrering samt med eller utan vit teckning.

Enfärgat eller tigrerad:

Fawn: Enhetlig färg från ljus till mörk fawn. Blekare färg är tillåtet på benens insidor och buksidorna. Med eller utan svart mask, dock föredras svart mask. Ibland förekommer vita tecken i begränsad omfattning.

Tigrerad: Fawnfärgad med måttligt mörk brindleteckning vilken karakteriseras av diagonala ränder vilka ger en effekt av tigerandning. Tigreringen får inte vara så omfattande att den döljer grundfärgen fawn. Svart mask får förekomma. Begränsat med vita tecken är tillåtet.

Vita markeringar och fläckar:

Tigrerad pälsfärg med måttligt eller övertecknat med vitt: S.k. skäck där de vita fläckarna idealiskt är fördelade över hela kroppen. Viss fläckig pigmentering i huden är tillåtet.

Fawn med måttligt eller övertecknat med vitt: S.k. fawn och vit där de vita fläckarna idealiskt är fördelade över hela kroppen. Viss fläckig pigmentering i huden är tillåtet.

Nostruffeln ska vara svart hos alla färgvarianter, aldrig brun eller blå.

Helt vita hundar, förutsatt att de har svart nostryffel och svarta ögonlocksrande, är tillåtna men inte att eftertrakta beroende på risken för dövhet.

Storlek/vikt

Mankhöjd	Hanhundar:	27–35 cm
	Tikar:	24–32 cm

+/- 1 cm tolereras

Vikt	Hanhundar:	9–14 kg
	Tikar:	8–13 kg

Vikt som överstiger de angivna vikterna med 500 g accepteras hos mycket typiska exemplar.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och ska bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Skäck som är kraftigt prickig.
- Fawnfärgad och vit med kraftigt fawnfärgade prickar.
- Fawnfärgad med mycket uttalad ål efter ryggraden.
- Tigrerad eller fawnfärgad med vita strumpor.
- Tigrerad eller fawnfärgad med ljusa klor.
- Avsaknad av karprygg (roach-back).

Allvarliga fel

- Nosparti som är överdrivet kort eller för långt.
- Tunga som är synlig när munnen är stängd.
- Ögon som är ljusa (rovfågelsögon).
- Uttalat avpigmenterade läppar, nostryffel och ögonlock. Ögonränderna ska aldrig vara totalt avpigmenterade.
- Tångbett.
- Välvd rygg (rygglinjens höjning placerad för långt fram) eller kamelrygg (två höjningar).

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Otypisk: otillräckliga raskarakteristika som gör att hunden inte ser ut som rasen.
- Fullständigt ihopknipta näsborrar.
- Sned eller skev käke som gör att tungan är permanent synlig.
- Underkåkens framtänder ligger bakom överkåkens framtänder (överbett).
- Hörntänder som permanent är synliga när munnen är stängd.
- Olikfärgade ögon.
- Nostryffel med annan färg än svart.
- Öron som inte bärs upprättstående.

- Avsaknad av svans eller inåtvuxen svans.
- Sporrar på bakbenen.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

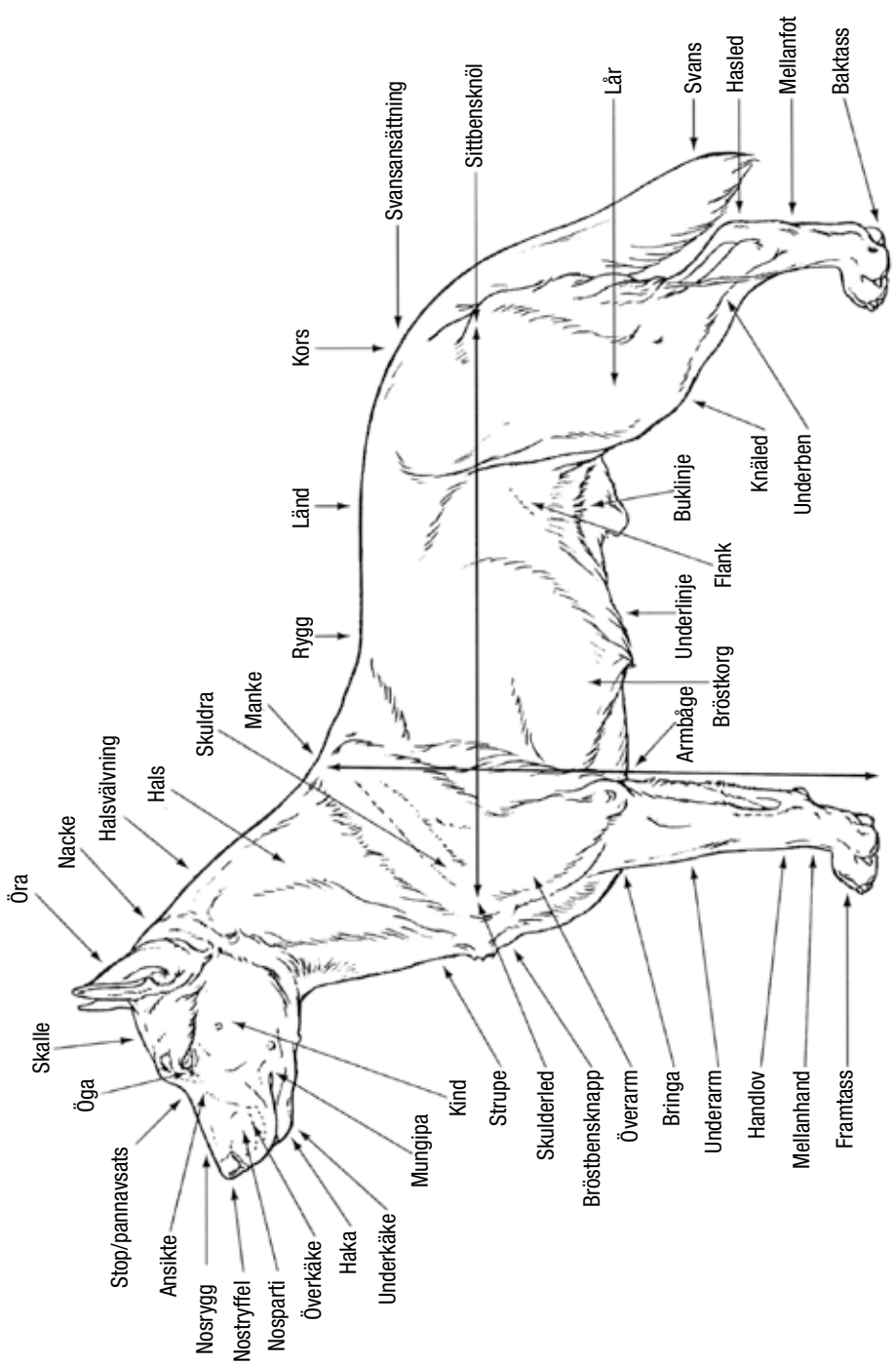
- Överkotad hasled.
- Päls som är lång, sträv eller ullig.
- Pälsfärg som inte överensstämmer med de i standarden föreskrivna, i synnerhet svart, svart med tanteeckning samt all urtunning av svart med eller utan vita markeringar.
- Mankhöjd eller vikt som över- eller understiger de i standarden tillåtna.
- Hund med andningssvårigheter.
- Dövhet.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion ska användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964